

Εκδήλωση Σχολής Γονέων Ιερού Ναού Αγίου Ρηγίνου Λεβαδείας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας](#)

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε, την Κυριακή 12 Οκτωβρίου, στις 6.30 το απόγευμα, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, η πρώτη ομιλία-εκδήλωση, για την φετινή ποιμαντική χρονιά, στα πλαίσια της Σχολής Γονέων της Εκκλησιαστικής κοινότητας.

Φιλοξενούμενες ομιλήτριες ήταν η κ. Χριστίνα Μπογιατζή, ψυχολόγος-λογοπαθολόγος, και η κ. Κέλλυ Μονακανδήλου-Ζλάτη, πρόεδρος του Συλλόγου «Για τα παιδιά μας και μόνο», οι οποίες ανέπτυξαν το θέμα :«Γονεϊκή Αποξένωση».

Μετά την ακολουθία του Αγιασμού που τέλεσε ο εκπρόσωπος του Σεπτού Ποιμενάρχου π. Γεώργιος Θανάσου, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών, Λεβαδείας & Αυλίδος, έκανε ένα σύντομο χαιρετισμό, χαιρετίζοντας την εκδήλωση, επισημαίνοντας παράλληλα την αναγκαιότητα του θεσμού (της Σχολής Γονέων), σε μια εποχή δύσκολη και ιδιάζουσα, ιδιαίτερα όσον αφορά τις διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ του ζευγαριού μέσα στο γάμο, στις σχέσεις μεταξύ των γονέων και των παιδιών, αλλά και στις σχέσεις μεταξύ των παιδιών μεταξύ τους, ιδιαίτερα στο σχολικό περιβάλλον μέσα στο οποίο τα παιδιά

ζουν ένα μεγάλο χρονικό διάστημα κατά την περίοδο της ανάπτυξής τους. Η Εκκλησία οφείλει να συμπαρίσταται στον κάθε πάσχοντα αδελφό, αφενός με τα σωστικά Της μυστήρια, αφετέρου με διάφορα ανθρώπινα μέσα ανακούφισης του ανθρώπινου πόνου. Ο θεσμός της Σχολής Γονέων του Αγίου Ρηγίνου συμπληρώνει εφέτος, με τη χάρη του Θεού και την εμπνευσμένη καθοδήγηση του Σεπτού Ποιμενάρχου μας κ. Γεωργίου, 13 έτη συνεχούς παρουσίας και πλούσιας δραστηριότητας προσεγγίζοντας διά μέσου των εκλεκτών ομιλητών θέματα που αφορούν την πνευματική και ψυχική ισορροπία των μελών της Εκκλησίας.

Στη συνέχεια ο π. Αλέξιος Σαμαρτζής, προϊστάμενος του Ναού του Αγίου Ρηγίνου, στην σύντομη προσλαλιά του, υπογράμμισε τη διαχρονική ανάγκη ουσιαστικής στήριξης των γονέων και αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο ευαίσθητο ζήτημα της γονεϊκής αποξένωσης, τονίζοντας ότι τα παιδιά δεν πρέπει να γίνονται όμηροι των συγκρούσεων των ενηλίκων, αλλά να προστατεύονται με αγάπη, υπευθυνότητα και σεβασμό στην ψυχική τους ισορροπία. Παράλληλα, επεσήμανε τον σημαντικό ρόλο της Εκκλησίας στην έμπρακτη συμπαράσταση προς τις οικογένειες που δοκιμάζονται.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας από τις δύο εκλεκτές ομιλήτριες, αναδείχθηκε η σημασία της διατήρησης των συναισθηματικών δεσμών του παιδιού και με τους δύο γονείς, ακόμη και όταν οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν διαταραχθεί σοβαρά. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο γεγονός ότι, μέσα σε συνθήκες έντονης γονικής σύγκρουσης, το παιδί μπορεί να βιώνει ένα βαθύ δίλημμα πίστης, αισθανόμενο ότι πρέπει να επιλέξει πλευρά ανάμεσα στους ανθρώπους που αγαπά.

Παρουσιάστηκαν οι πιθανές εκδηλώσεις της γονικής αποξένωσης στην παιδική συμπεριφορά, όπως η έντονη απόρριψη ενός γονέα, ο θυμός, η επιθετικότητα, η συναισθηματική σύγχυση και η δυσκολία διαμόρφωσης μιας σύνθετης και προσωπικής εικόνας για κάθε γονέα. Παράλληλα, τονίστηκε η ανάγκη προσεκτικής αξιολόγησης κάθε περίπτωσης, ώστε να διερευνώνται οι πραγματικές αιτίες της απόρριψης και να μην παραβλέπονται ενδεχόμενες εμπειρίες κακοποίησης ή άλλες σοβαρές δυσκολίες.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στον τρόπο με τον οποίο οι επαναλαμβανόμενες αφηγήσεις και οι επιρροές του περιβάλλοντος μπορούν να επηρεάσουν την αντίληψη και τη μνήμη ενός παιδιού. Υπογραμμίστηκε ότι η διερεύνηση τέτοιων

ζητημάτων απαιτεί εξειδικευμένη επιστημονική προσέγγιση, χωρίς πιεστικές ερωτήσεις, πρόωρα συμπεράσματα ή αντιπαραθέσεις που ενδέχεται να εντείνουν τη συναισθηματική του επιβάρυνση.

Στο επίκεντρο της παρουσίασης βρέθηκαν, επίσης, οι δυνατότητες θεραπευτικής παρέμβασης και σταδιακής αποκατάστασης της σχέσης με τον γονέα που έχει απορριφθεί. Η ασφάλεια, η σταθερότητα, τα σαφή και ήρεμα όρια, η συναισθηματική κατανόηση και η δημιουργία νέων θετικών εμπειριών παρουσιάστηκαν ως σημαντικά στοιχεία μιας μακρόχρονης διαδικασίας που χρειάζεται υπομονή και κατάλληλη επαγγελματική υποστήριξη.

Το βασικό μήνυμα της ομιλίας ήταν ότι το παιδί δεν πρέπει να μετατρέπεται σε πεδίο σύγκρουσης μεταξύ των γονέων ούτε να αισθάνεται ότι η αγάπη προς τον έναν συνιστά προδοσία του άλλου. Προτεραιότητα οφείλει να παραμένει η ψυχική του υγεία, η προστασία του από τις συνέπειες της γονικής αντιπαραθέσης και η δυνατότητα να αναπτύξει ασφαλείς, ουσιαστικές σχέσεις.

Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση γύρω από τη γονεϊκή αποξένωση αποτελούν σημαντικά βήματα για την καλύτερη κατανόηση των αναγκών των παιδιών και

την ενίσχυση μιας κουλτούρας που θέτει στο επίκεντρο το συμφέρον και την ψυχική τους ευημερία.

Η γονεϊκή αποξένωση είναι έγκλημα διότι είναι αόρατη μορφή κακοποίησης. Αφορά σε ανθρώπους που καταχράζονται το ρόλο του γονέα προκειμένου να εγκλωβίσουν το παιδί ή τα παιδιά τους σε μια συναισθηματική ομηρία αποπροσωποιώντας και εργαλειοποιώντας τα αφαιρώντας τους το δικαίωμα στην αγάπη μέσα τους.

Στη συνέχεια το ακροατήριο υπέβαλε πολλά ερωτήματα στις ομιλήτριες και έλαβε τις κατάλληλες απαντήσεις. Επικράτησε ένα πολύ καλό κλίμα και μέσα από το διάλογο βγήκαν πολύ χρήσιμα συμπεράσματα.

